

Ο πρώην κατάδικος που έγινε μοναχός και ζει στην κορυφή ενός βράχου

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πόσο δύσκολο είναι να αποφασίσεις να αλλάξεις τη ζωή σου και να ακολουθήσεις έναν τρόπο ζωής που ίσως ποτέ δεν είχες σκεφτεί; Αν για κάποιους μία τέτοια απόφαση φαντάζει «βουνό» και τελικά μένει στα ενδόμυχα του μυαλού, υπάρχει ένας άνθρωπος που όχι μόνο το σκέφτηκε, αλλά το έκανε και πράξη.

Ο λόγος για τον 63χρονο Maxime Qavtaradze που απαλλάχθηκε της έκνομης ζωής του και πλησίασε το Θεό, θέλοντας να αγγίξει την ουράνια χάρη. Και εν μέρει το κατάφερε καθώς έφερε την πίστη και την αφοσίωσή του στα... ύψη. Από το 1995 ο Maxime ζει στην κορυφή του βράχου Katskhi στη Γεωργία, 40 μέτρα από το έδαφος! «Χρειάζομαι την σιωπή. Εδώ ψηλά στη σιωπή μπορείς να νιώσεις την παρουσία του Θεού» λέει χαρακτηριστικά.

Η ιστορία του βράχου

Ο πυλώνας Katskhi (Katskhi pillar) είναι ένας μονολιθικός ασβεστόλιθος ύψους 40 μέτρων, που έχει φτιάξει η φύση με ιδιαίτερη μαεστρία και βρίσκεται στο χωριό

Katskhi στη δυτική περιοχή Ιμερέτι στη Γεωργία.

Ο βράχος, με τα ορατά ερείπια μιας εκκλησίας στην κορυφή του, έχει γίνει αντικείμενο λατρείας από τους ντόπιους που το χαρακτηρίζουν ως «πυλώνα της ζωής».

Οι πρώτες αναφορές για την ύπαρξη του βράχου έγιναν τον 18 αιώνα από τον πρίγκηπα Vakhushti ο οποίος έγραφε στο βιβλίο «Geographic Description of the Kingdom of Georgia»: «Υπάρχει ένας βράχος μέσα στη χαράδρα που στέκει σαν στύλος, πολύ ψηλά. Υπάρχει μια μικρή εκκλησία στην κορυφή του βράχου, αλλά κανείς δεν μπορεί να την ανέβει, ούτε ξέρει τον τρόπο για να το καταφέρει». Αρκετοί είναι οι τοπικοί μύθοι που περιβάλλουν τον βράχο. Σύμφωνα με έναν από αυτούς η κορυφή του βράχου συνδεόταν με μια μεγάλη σιδερένια αλυσίδα με τον τρούλο της εκκλησίας του Katskhi, που βρισκόταν σε απόσταση 1,5 χλμ από το βράχο.

Τον Ιούλιο του 1944 ένα γκρουπ με επικεφαλής τον ορειβάτη Alexander Japaridze και τον συγγραφέα Levan Gotua έκαναν την πρώτη ανάβαση στον βράχο. Σύμφωνα με τον αρχιτέκτονα και μέλος του γκρουπ Vakhatang Tsintsadze τα ερείπια στην κορυφή του βράχου ανήκουν σε δύο εκκλησίες που χρονολογούνται στον 5ο και 6ο αιώνα και σχετίζονταν με τους στυλίτες. Είχαν βρεθεί επίσης και οστά ηλικίας 600 ετών, που ανήκαν στον τελευταίο ένοικο, έναν Στυλίτη. Οι χριστιανοί ασκητές με νηστεία και προσευχή ασκήτευαν από τον 15 αιώνα στην κορυφή των πυλώνων, καθώς η Γεωργία δοκιμαζόταν από ταραχές στο εσωτερικό και εξωτερικό της, καθώς και από την εισβολή των Οθωμανών.

Η θρησκευτική δραστηριότητα στο βράχο αναβίωσε ξανά το 1995 με την άφιξη του μοναχού Maxime Qavtaradze.

Η απόφαση του Maxime να μονάσει και η ζωή πάνω στον βράχο

Η πρότερη ζωή του Maxime μόνο στο δρόμο του Θεού δεν ήταν. Ο πρώην χειριστής γερανού μπαινόβγαινε στη φυλακή για σειρά καταχρήσεων.

«Όταν ήμουν νέος έπινα, έκανα σκληρά ναρκωτικά, έκανα τα πάντα. Συνήθιζα να κάθομαι και να πίνω με τους φίλους μου στους λόφους γύρω από το βράχο, εκεί που η γη συναντούσε τον ουρανό. Ξέραμε ότι μοναχοί είχαν ζήσει εκεί πάνω παλιά και ένιωθα μεγάλο σεβασμό γι' αυτούς. Όταν κατέληξα στη φυλακή ήξερα ότι είχε έρθει η ώρα της αλλαγής» είχε πει.

Το 1993 ο Maxime κάνει το μεγάλο βήμα: παίρνει μοναστηριακούς όρκους και ξεκινάει τη ζωή κοντά στο Θεό. Μεταξύ του 2005-2009 το μοναστήρι στην κορυφή του βράχου ανακαινίστηκε με την υποστήριξη της Εθνικής Υπηρεσίας Διατήρησης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Γεωργίας και το Πατριαρχείο της Γεωργίας παραχώρησε τη σχετική άδεια στον Maxime. Φτιάχτηκε επίσης και ένα καλυβάκι όπου ο Maxime περνάει τις μέρες του προσευχόμενος.

«Εδώ στη σιωπή μπορείς να νιώσεις την παρουσία του Θεού» λέει χαρακτηριστικά ο μοναχός. Ο Maxime έχει διατηρήσει το άβατο και δεν επιτρέπει την άνοδο των γυναικών στο μοναστήρι. Μία με δύο φορές την εβδομάδα κατεβαίνει από το βράχο για να προσευχηθεί. Και για να το κάνει αυτό χρειάζονται 20 λεπτά

κατάβασης της σιδερένιας σκάλας με τα 131 σκαλοπάτια. Αυτά τα εκατοντάδες σκαλοπάτια που τον φέρνουν κοντά στη γη και στη συνέχεια τον «ανεβάζουν» στον ουρανό, όπου νιώθει δίπλα στο Θεό.

Ο φωτογράφος Amos Chapple επισκέφτηκε τον μοναχό Maxime θέλοντας να αποτυπώσει στο φακό του τον άνδρα που απαρνήθηκε τα εγκόσμια για τον Θεό.

Αρχικά ο μοναχός δεν του επέτρεψε να ανέβει στον βράχο, έπρεπε να πειστεί ότι ο φωτογράφος δεν ήθελε απλά ένα φωτογραφικό στιγμιότυπο, αλλά η 20λεπτη ανάβασή του θα είχε και θρησκευτικούς σκοπούς. Ένα πράγμα ήθελε ως «αντάλλαγμα» ο Maxime από τον Amos για να του δώσει την σχετική έγκριση: να περάσει τέσσερις μέρες σαν μοναχός και αυτός, με 7 ώρες καθημερινών προσευχών. Τελικά ο Amos σκαρφάλωσε το βράχο και βρέθηκε μαζί με τον μοναχό που του αφηγήθηκε την ιστορία της βουτηγμένης μέσα στην παρανομία ζωής του και τη μεγάλη αλλαγή.

Οι τουρίστες δεν μπορούν να επισκεφτούν την κορυφή του βράχου καθώς ο Maxime επιτρέπει την παρουσία μόνο καλόγηρων που μένουν στο μικρό καλυβάκι στην βάση του βράχου, όπου υπάρχει και ένα εκκλησάκι. Αυτοί δύο φορές την εβδομάδα του φέρνουν τις απαραίτητες προμήθειες, ενώ συχνές είναι και οι επισκέψεις περιορισμένων νέων, που αναζητούν παρηγοριά για τα

αμαρτήματά τους.

Όσοι τουρίστες έχουν επισκεφτεί την εκκλησία στη βάση του βράχου μιλούν για ένα ιερό μέρος, γεμάτο ενέργεια. Οι καλόγηροι χαμογελούν χωρίς να μιλούν, η ηρεμία και η γαλήνη είναι τα κύρια χαρακτηριστικά στο χώρο, που όμως μπορεί να κάνουν τον επισκέπτη να νιώσει σαν εισβολέας. Και όταν το βλέμμα πάει ψηλά στην απεραντοσύνη του ουρανού, συναντά τον Maxime που κάθε μέρα κάνει και ένα βήμα πιο κοντά στο Θεό!

Πηγή: vimaorthodoxias.gr